

ansaas allerede for ikke helt usandsynligt, at en af Egnens unge Frøkner en Gang kunde finde paa at skænke ham mere end sin Beundring.

Et Øjeblik efter Emanuels Ankomst aabnedes Fløjdøren ind til Spisestuen. Frøken Ragnhild kom ind og bad Selskabet til Bords.

Hun var klædt i et sort Silkestof med store, brandgule Palmeblade og i en Slags Kniplingsoverkjole, der var gennemsigtig paa den øverste Del af Brystet og den nederste Del af Armene. Rundt om den høje, slanke Hals bar hun en tynd, firdobbelt Guldkæde, der foran var samlet i en Opal-Laas. Over det brunrøde Haars Nakkesnegl sad en stor Skildpaddes-Kam; ellers var hun uden Smykker.

„Vil d'Hrr. behage at tage Damer!“ raabte Provsten og bød selv Armen til den garderhøje Proprietærfrue.

Mellem de ældre Herrer blev der et Kapløb hen imod Frøken Ragnhild. Sogneraadsformand Jensen, der stod hende nærmest, blev den lykkelige og førte hende med løftet Snabel ind i Spisestuen. Emanuel bukkede for Fru Aggerbølle, der sad tilovers, efter at de andre Herrer havde taget Damer. Bønderne tog deres egne Koner ved Haanden og sluttede i tavs Trup den højtidelige Procession.